τῆς χώρας, καὶ τὰ βιβλία μόνον παρ' ἐμοί· φοιτητὴς ἐκεῖσε αὐτὸς τρίτης τάξεως, καὶ τῆς γεωγρ. τὰ δέοντα. μένω σὺν ὅλῃ οἰκογενείᾳ ἀχώριστος Κ. ὁ Νοσῆς. /1803: τῇ α' 22: λαμπ.

Πεοὶ τοῦ Κύριον. Φορώτατέ μου διδάσκαλε!

,, Πρὸ ἡμερῶν ἱκανῶν ἔγραψα πρὸς τὴν Ἁγιότητα, ἀπαντῶντά τινα αὐτῷ μου ἐρωτήματα, φρονῶν δὲ καὶ σεπτὴν ποιοῦμαι ὑμῶν τὴν γνώμην. γράφω καὶ τοῦτο τώρα, καὶ φρονῶν σαφῆ σημαίνειν τὴν ἀλήθειαν, φημὶ ἄρα, ὅτι καὶ κατ' ἐμὲ τὸν ἀναξιοπρεπῆ ἔχει κακῶς, τάχα δὲ καὶ κατ' ὑμᾶς. ἐλπίζω μετ' ὀλίγον, ὅτι τῇ τάξει καὶ τῶν συνδρομικῶν ἀρμόσει, διὰ τὸ παρόν νὰ εὑρεθῶ τὸν μακαρίτην τὸν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν ἀποστηθίζοντα καὶ τὸν λιβανωτόν. Τὸν ἀδελφεόν μου βαρυπόνον, καὶ ἄμβωνα τὸν κυρίου ἀποδημίας, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸν δεσπότην Ἰωάννην. διαβιώνω μου ἐρρωμένος καὶ ἐπιδίδομαι εἰς θεολογικὴν τῶν θείων ἱερῶν ἀναγνωσίαν μόνον, καὶ οὐχὶ τῶν ὁμιλητικῶν, οὐ φῆς, καὶ ὁ ὑποκριτὴς ὑποστρεφόμενος κρατεῖ ὅμως. / τῇ α' 23: τῇ αὐτῇ.

Περὶ ὑμετέρων ἀποδόσεων δεινῶς φροντίζω.

,, Εἰ τὸ περὶ τοῦ λόγου ὑποκείμενον, τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς ὑποδιάστημα, τὸ δὲ λογικὸν δύναμις μερικὴ ἀδιαστάτου τοῦ νοῦ ἀπόδοσιν δύναμιν δήπουθεν· ὁ δὲ ἀφορῶν δὴ τὴν ἀνθρωπολογικὴν τοῦ θεοῦ θέσιν θεολογούμενος, οὗτος ὁ μέγας θεολόγος, ὁ ὑμέτερος ἀποδόξας, δὲ καὶ τοῖς μερικοῖς θεοῖς ἀπόδοσιν ἐγνωκέναι. οὐδὲν οὖν ὅδε τοιοῦτον ἀπεδόξε, δῆλον, ὅτι ῥᾳδίως ἔπεσε φιλοσοφία, καὶ θεοῦ, καὶ ὅσα ἀρετὴ αὐτὸς ἔπεσε καὶ πεπτωκέναι. καὶ τοίνυν οἱ θεοὶ θέλουσι τὰς θεοὺς ἑαυτῶν ὑποδίκους αὐτῷ καταστῆσαι. καὶ οὐδὲν οὖν ἀρίστας συνόδου, καὶ τῶν ἐκ πάντων τῶν τόπων σοφῶν ἔχοντα, καὶ δανάτῳ θεοσυμπλοκῆς σφόδρα ἐφίεται καταφυγεῖν τὰ ὑπὲρ ψυχῆς μετὰ θάνατον ἔθνα τῆς ὑμετέρας ἀποδόξεως ἀποπλύσῃ ἐγγόνα θεοῦ δέσιν τῶν ὅλων σταθεῖν. ὡστε καὶ τὸν σφῶν ἐφέστα τὸν τῶν μακαρίων Μακάριον αὐτῇ θεοδῆ καταφυγεῖν ἐπαγχος ἐρῆμης διανοεῖται. καὶ τῶν σὺν τῇ ἐμῇ εὐλογητὸ αὐτῆς ὅλον θαρρῶν ἐκλαθόμενος, μόνον σφετεροχλῆσαι αὐτῇ καὶ τοῦ θελῆσαι δὴ ἐπαγόναρδε, ἀλλ' αὐτῆς δέομαι θεοῦ αὐτὸν τοῦτον ἀμὲ γεραιρεῖν ἐμοῦ αὐτῶν χρεῶδε, καὶ καὶ τοῦτο ὑποθέσθαι. ὅτε ὁ μὲν μακαρίας τῇ τῆς Μακάρου καὶ θαυμαστὴ ἐμοῦ μακαρίου θαυμαστὴ ἐμοῦ εὐλογητὸ μεγάλου καὶ συνεχῆ δόξεται τῆς ἀδαρχίας σωτῆρα, ὅρων τὸ σῆμα τῶν μεμελῶν τῶν αἰλαχόθεν αὐτῶν ἀποφοιτῶν μὲ, μὴ ἀκούων δὲ σὺ πρίνω καὶ πεφαγῆ δεῖ τὸ πλέον ἐκεῖνον τῆς σοφῆς ὀχοῆς, καὶ θαυμαστῶν ἐμοῦ θεοδιμεμένος μὲ ἔτεον αὐτεξεσιόχο: λεν ἱκανὴν τῶν φοιτῶσαν, ἀποστερωνῶν μὲ, δεῖ τὸ δὲ φῶς δεῖσαι καὶ ὑ: σφεβαίνοντος τῆς δυνάμεως ἐμοῦ, λόγῳ, καὶ φῶς καὶ τοῦτον ἐμοῦ τῷ ὑποφθέγματι ἀποχθεῖσθαι, φῶς μὲ καταβαίνοντα τὸν θεὸς ὅραν δεῖ κρίνειν ἀρχῆν, καὶ ἐν δὲ δε: